

เรื่องเล่า คดีเด็ด “พ่อใหญ่ No.1”

เหตุการณ์ในเวรเช้า

วันที่ 10 พ.ค. 67

ผู้ป่วยชายสูงอายุ โรคประจำตัว โรคสมองเสื่อม มีปัญหาภาวะโพแทสเซียมต่ำ แพทย์ Order ให้ E. KCL 30ml ให้คนไข้รับประทาน ญาติแจ้งว่าคนไข้ไม่ยอมรับประทาน ร้องโวยวายเสียงดัง จะเขวี้ยงแก้วยาทิ้ง เนื่องจากทราบว่าเป็นยาและไม่ชอบรสชาติ พยาบาลจึงได้เข้าไปสอบถาม และคิดหากกลยุทธ์ในการกระตุ้นให้ผู้ป่วยสามารถรับประทานยาได้ ประกอบกับการใช้ภาษาลิ้น ในการสื่อสารเพื่อลดช่องว่างระหว่างบุคคล

พยาบาล : “คุณตาเป็นจิ้งได้ กินยาหมดหรือยังครับ กินยาจะได้หายเร็วเร็วเดะครับ”

ผู้ป่วย : “แห่บกะบ่แห่บไฟลืออยากกิน อยากกินกะกินเองตี้ เอามาอีกจะโยนใส่จุมตาเลย”

จากการสอบถาม ญาติแจ้งว่าคนไข้สมัยเป็นหนุ่ม ชอบสังสรรค์และรักเสียงเพลง พยาบาลจึงกลับไปหาคนไข้อีกครั้ง พร้อมแก้วยา 2 แก้ว โดยแก้วของพยาบาลเป็นน้ำแดงผสมน้ำ

พยาบาล : “ คุณตาครับ ได้ข่าวว่าคุณตามักร้องเพลง ร้องเพลงให้ฟังแทนครับ ”

ผู้ป่วยเริ่มสีหน้าผ่อนคลายขึ้น และร้องเพลงให้ฟัง

พยาบาล : “ ร้องเพลงเพราะอิหลีตี้วะครับ สั้นผมมีรางวัลมาให้ ชนแก้วกันแนครับ ไผยก หมดก่อนชนะ”

ผู้ป่วย : “สบาย เอามาเลย” อ้าวชน!!!

ผู้ป่วย : “ไอ้ ของดีอิหลี No.1 เลย มีอีกบ่”

พยาบาล : “ของดีต้องกินทีละน้อยเดะครับ อีก 3 ช.ม.ผมเอามาให้ใหม่ะครับ”

ผู้ป่วย : “ได้เลยๆ”

จากกลยุทธ์ดังกล่าวทำให้ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการรับประทานยา พร้อมอวยพรให้พยาบาลอีกด้วย

โดย นายรัฐเขตต์ ดลวิชัย

พยาบาลวิชาชีพ งานหอผู้ป่วยในพิเศษ

โรงพยาบาล ๕๐ พรรษามหาวิชิราลงกรณ์

